

Den Summe, der paa denne Maade skulle indflyde i Statskassen, uden igjen senere at overlades Gaardens tidligere Bruger eller hans i den følgende § 7 nævnte Efterladte, fordi saadanne ikke findes, skulle fortrinnsviis anvendes efter Indenrigsministeriets Forslag til Kjøb og Erhvervelse af Bøndejord for Familier, som have benyttet Gaarde, der ere blevne inddragne ved Anvendelse af Bestemmelsen i Loven af 19de Februar 1861 § 2, og uden Forbindelse med denne Lovs §§ 28—30, naar det ikke i saadanne Tilfælde er lykkedes Jorddrotten efter Loven af 19de Februar 1861 § 2, Slutningen, eller paa anden Maade at drage Omsorg for den 10de Familie. Resten anvendes til Fremme af almindeligere Jordbruget eller Jordbrugerne vedrørende Foranstaltninger.

forkastedes med 65 Stemmer mod 4.

32) Lovforslagets § 6, med de vedtagne Undringer saalydende:

Naar en Fæstegaard er overgaaet til Selveiendom paa den i § 1 bestemte Maade, tilstaar Staten i Henhold til § 7 den sidste Bruger eller hans Efterladte en Pengesum lig den Deel af Kjøbesummen, som efter § 2 tilfalder Statskassen. Udkomsten til denne Andeel af Kjøbesummen kan Brugeren eller hans Efterladte hverken pantsætte eller afhaande.

vedtoges eenstemmig med 78 Stemmer.

Forslagene under Nr. 40 og 41 bortfaldt som Følge af tidligere Afstemninger.

33) Forslag under Nr. 42 til § 7 af Udvalget:

Sidste Punktum af 1ste Stykke forandres saaledes:

„I alle andre Tilfælde udbetales den til en af den afdøde Fæsters Børn, Børnebørn, Svigerbørn, Stedbørn eller Pleiebørn, hvorved den altid skal have Fortrinet, som Faderen, eller, hvis han ingen Bestemmelse herom har efterladt sig, Moderen beviislig bertil har udseet“.

vedtoges eenstemmig med 79 Stemmer.

Forslag under Nr. 43 bortfaldt som Følge af tidligere Afstemning.

34) Forslag under Nr. 44 til samme Paragraph af Udvalget:

I 1ste Stykke tilføies: „Den gifte Fæster kan træffe saadan Bestemmelse uden Samtykke af Hustruen. Er Fæsteren erklæret umyndig, kan kun hans Hustru træffe Bestemmelse, men hun maa erhverve Børgens Stadfæstelse derpaa. Dersom den sidst afdøde Bruger er en Enke, er hendes Bestemmelse i den ommeldte Retning kun gyldig, forsaavidt hendes afdøde Mand ikke har efterladt sig nogen Bestemmelse. Dersom Hustruen har brugt Gaarden i Mandens Sted, t. Gr. ifølge Separation, Skilsmisse, Frd. 9de Marti 1838 § 6, er hendes Bestemmelse gyldig, selv om Manden maatte overleve hende.“

vedtoges eenstemmig med 83 Stemmer.

35) Forslag under Nr. 45 til samme Paragraph af Samme:

2det Stykke affattes, som følger:

„Har ingen af disse beviislig truffet et saadant Valg, og de efterlade sig flere Børn, Børnebørn, Svigerbørn, Stedbørn eller Pleiebørn, kunne disse selv tage Bestemmelse om, hvem den nævnte Sum skal tilfalde, naar de inden 4 Ugers Forløb efter Dødsfaldet kunne blive enige derom. Kunne de ikke blive enige, have Børnene stedse Fortrinet, og efter dem de Dvrtige i den angivne Rækkefølge, saa at Børn gaae foran Børnebørn, disse foran Svigerbørn, og saa fremdeles. I hvert enkelt af de nævnte Slægtled gaar dernæst Mand foran Kvinde, og af dem igjen den Ældre for den Yngre.“

vedtoges eenstemmig med 81 Stemmer.

Forslaget under Nr. 46 bortfaldt som Følge af tidligere Afstemninger.

36) Underændringsforslag under Nr. 47 a. til Nr. 47 b. af Holstein:

Linie 3 efter „bliver“ indsættes: „hvis Jorddrotten kjøber Gaarden“.

forkastedes med 71 Stemmer mod 3.

37) Forslag under Nr. 47 b. til § 7 af Udvalget (undtagen Holstein):